

РЕШЕНИЕ

№ 2645

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11793** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр с чл. 89 ЗЗБ.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу Предписание, обективирано в Констативен акт № КА –ПБЗН-БЛ 0-6-15 от 29.11.2022г издаден от инспектор по ЗН в група ПКПД към РД ПБЗН-Б..

Обосновава съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния и процесуален закон. Изложено е, че на ДПУСЯ са предоставени правата за управление и стопанисване на язовира, заедно с изградената язовирна стена и съоръженията към нея и той упражнява правата и задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Поддържа, че изготвянето на карти на уязвимите от заливане зони е в зависимост и във връзка със съставяните от съответната Б. дирекция карти на районите под заплаха от наводнения и карти на районите с риск от наводнения. Твърди, че съгласно чл.146з, ал.1 ЗВ, плановете за управление на риска са функция и се съставят въз основа на картите на районите под заплаха от наводнения и карти на районите с риск от наводнения. Изтъква, че изготвянето на подробни карти е част от цялостната политика по управление на водите на национално ниво и при това смята, че създаването на карти на уязвимите от заливане зони на язовирите, класифицирани от първа степен на потенциална опасност, от собствениците им – лица различни от тези, изготвящи картите на райони под заплаха от наводнения и карти на райони в риск от наводнения, създава предпоставки за това да се наруши зависимостта между

отделните неразривно свързани елементи на съдържанието на картите и последователността в политиката на управление на водите на национално ниво. Претендира, че макар законът да изисква аварийният план на даден язовир да съдържа карти на уязвимите от заливане зони, това не обосновава извод, че собственикът – в случая ДПУСЯ, е задължено лице за изготвянето им. Твърди, че няма законова норма, която изрично да задължава собствениците на язовири, класифицирани в първа висока степен на потенциална опасност, да съставят карти на уязвимите от заливане зони, а освен това поддържа, че Държавното предприятие е в невъзможност да изпълни даденото му предписание поради липса на методика за съставяне на такива карти. Като процесуално нарушение се твърди неуведомяването на предприятието за откриване на производството по издаване на акта и неосигуряване на възможност същото да участва в него. Моли съда да отмени предписанието.

Ответникът - инспектор по ЗН в група ПКПД към РД ПБЗН-Б. в писмена защита оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

ДПУСЯ е собственик на язовир Б. 3, съгласно АПДС № 3832 от 21.08.2020г., както и оператор на язовирната стена и съоръженията към нея. Видно от утвърдена от областния управител на област Б. класификация, процесният язовир „Б.-3“ /предишен Билизмата/ по смисъла на чл. 141б, ал.1, т.1 от ЗВ, е с първа висока степен на потенциална опасност. /л. 22 -23 от делото/.

Извършена е била проверка на 29.11.2022г. на състоянието на язовир „Б.-3“. При проверката е констатирано, че за язовира има изготвен аварийен план, към който обаче, не са приложени карти на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия съгласно изискването на чл. 35, ал.2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8. от Приложение №2 към чл. 57, ал.2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние /ДВ бр. 9 от 31.01.2020г/. В резултат е дадено предписание на жалбоподателя, като упражняващ правото на собственост върху язовира, в срок до 31.01.2023г. да приложи посочените карти, а именно на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия.

На 21.02.2022г. директорът на регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ към ГД „ПБЗН“ при МВР е утвърдил списък на обекти по чл. 35 от ЗЗБ, които подлежат на проверка по спазване изискванията на ЗЗБ през 2022г. Под т.46 в списъка фигурира язовир „Билизмата /сега Б. 3/“, находящ се в [населено място], [община] /л. 29 и сл от делото/.

В изпълнение на утвърдения списък и график, на 29.11.2022г. инспектор по „Защита на населението“ в група ПКПД към РД „ПБЗН“- Б. е извършил проверка на язовира, резултатите от която са обективирани в констативен акт № КА-ПБЗН- БЛ 0-6-15/29.11.2022г съдържащ процесното предписание.

Със Заповед № 1985з-508 от 31.05.2022г /л. 46/, директорът на РД „ПБЗН“-Б., на основание т. III.3.5. от Заповед №1983з-103/21.02.2017г. на директора на ГДПБЗН-МВР /л. 25 и сл/, е разпределил обектите по чл.137, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) по териториални участъци в област Б. на служителите от Група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ в сектор ПКД към РДПБЗН-Б., като в компетентност на издателя на оспорваното предписание , инспектор по защита на населението, е териториален участък 2 /т.1.2, б.“б“/, включващ обектите по чл. 35 от ЗЗБ за които се изисква изготвяне на аварийни планове, находящи се в [община].

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, чиито законни права и интереси непосредствено се засягат от процесното предписание Доводи за допустимост на оспорването съдът е изложил в определение от 17.01.2023г , които намира за ненужно да преповтаря.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.89, ал.1 ЗЗБ. Цитираната норма предвижда, че при осъществяване на контрол по спазването на този закон или на подзаконовите нормативни актове по прилагането му министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица дават предписания. По делото е приета и не е оспорена Заповед №8121з-812/17.07.2019г. с която министърът на вътрешните работи, на основание чл.33, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.87, ал.1, чл.89, чл.90 и чл.100, ал.1 и ал.3 ЗЗБ, е оправомощил длъжностни лица от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ с правата по чл.87, ал.1 и чл.89 ЗЗБ – да осъществяват контрол по спазване на закона и да дават задължителни предписания. Сред изрично оправомощените длъжностни лица са инспекторите по защита на населението в Регионалните дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението“ /т.1 б/. Според т. IV от Заповедта №8121з-812 организацията за осъществяване на контрол по Закона за защита при бедствия се определя със заповед на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“.

Със Заповед № 1985з-508 от 31.05.2022г /л. 46/, директорът на РД „ПБЗН“-Б., на основание т. III.3.5. от Заповед №1983з-103/21.02.2017г. на директора на ГДПБЗН-МВР /л. 25 и сл/, е разпределил обектите по чл.137, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) по териториални участъци в област Б. на служителите от Група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ в сектор ПКД към РДПБЗН-Б., като в компетентност на издателя на оспорваното предписание , инспектор по защита на населението, е териториален участък 2 /т.1.2, б.“б“/, включващ обектите по чл. 35 от ЗЗБ за които се изисква изготвяне на аварийни планове, находящи се в [община].

Предписанието е издадено в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото

събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Противно на доводите в жалбата, съдът счита, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяната на акта само на това основание. В действителност няма данни ДПУСЯ да е надлежно уведомен за извършената проверка, за откриване производството по издаване на акта /чл. 26, чл.34 АПК/, но това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на предписанието само на това основание, тъй държавното предприятие е реализирало правото си на обжалване на предписанието, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. В случая процесният язовир е собственост на ДПУСЯ. В чл.139д ЗВ изрично е предвидено, че при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по чл.138б и предоставяните по чл.139а, ал.5 и ал.6.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. С нормата на чл.138а, ал.1 ЗВ е въведено задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл.131, ал.1 да изготвят аварийни планове по реда на чл.35 ЗЗБ или да възложат тяхното изготвяне на оператори и съответно да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. В чл.57, ал.1 от Наредбата е предвидено, че аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл.35 ЗЗБ и чл.138а, ал.1 и ал.2 ЗВ.

Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове са изрично и изчерпателно регламентирани в Наредбата, Приложение №2 към чл.57, ал.2. Съгласно т.4.8. от Приложение № 2 към чл. 57 ал.2 от наредбата, аварийният план задължително съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б ЗВ. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия.

Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение №1 към чл.10, ал.2 от Наредбата.

В процесният случай не е спорно обстоятелството, че язовирът за който е дадено предписанието е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 ЗВ. /л. 23 и л. 24 / Не е спорен и фактът, че за процесният язовир е бил разработен и утвърден аварийен план, но към него няма приложени карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с чл.35, ал.2 ЗЗБ във вр. с т.4.8. от Приложение №2 към чл.57, ал.2 от Наредбата. При това, противно на възраженията на жалбоподателя, именно собственикът на язовира е лицето, задължено да разработи и одобри аварийния план с форма и съдържание, изрично установени в Наредбата. Неразделна част от аварийния план са картите на уязвимите от заливане зони, съгласно т.4.8. от Приложение №2 и съответно прилагането им е в тежест на собственика, както сочи и проследената нормативна уредба.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че няма идентичност между картите по чл.146з ЗВ и тези по т.4.8. от Приложение №2 към чл. 57 ал.2 на Наредбата. Първите /картите по чл. 146з ЗВ/се отнасят за райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а вторите /процесните/ за уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район, а вторите са част от аварийния план на язовира. Първите се съставят от съответната Б. дирекция, а вторите от собственика/оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водно стопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в Глава девета, Раздел I от Закона за водите – общи положения, и в Раздел II – IV, относими към оценка и управление на риска от наводнения. Следователно именно собственикът (в случая ДПУСЯ) е длъжен да приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Липсата на единна методика за изработване на картите по т.4.8. от Приложение №2 към Наредбата, не освобождава собственика на язовира да изработи и одобри аварийен план в съответствие с императивните изисквания на закона, включително като изготви карти на уязвимите от заливане зони. Липсата на практическо указание при оформяне на тези карти не освобождава от задължението за изготвянето им и прилагането им към аварийния план.

По изложените доводи, процесното предписание е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна.

Относно разноските: Предвид изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждаат разноски. Ответникът не претендира юриск. възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу Предписание, обективирано в Констативен акт № КА –ПБЗН-БЛ 0-6-15 от 29.11.2022г издаден от инспектор по ЗН в група ПКПД към РД ПБЗН-Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: